

ΑΤΤΙΚΟΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ ΦΥΣΙΟΛΑΤΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ

ΜΑΡΝΗ 20 - ΑΘΗΝΑ 104 33 - ΤΗΛΕΦΩΝΟ 210 523 5149

www.attikosomilos.gr

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:

«ΑΤΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ»

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

Χριστίνα Δούκα - Τρύφων Αναγνωστόπουλος

ΕΚΔΟΤΗΣ-ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ:

Χριστίνα Δούκα, Αιγιοσθένων 57, 11146 Γαλάτσι

ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΝΤΥΠΟΥ:

1063

ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ- ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΜΟΝΤΑΖ

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΗΣΗ:

L-PRESS, Ζαΐμη 40, τηλ. 210 8228258

ΜΕΡΕΣ ΚΑΙ ΩΡΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΜΑΣ:

ΤΕΤΑΡΤΗ, ΠΕΜΠΤΗ, ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ: 7 ΕΩΣ 9 Μ.Μ.

Κάθε Τετάρτη μπορούμε να μαζευόμαστε στα Γραφεία του Συλλόγου μας από τις 7.30 μμ. για παρέα και κουβεντούλα, ακόμα και όταν δεν υπάρχουν προγραμματισμένες εκδηλώσεις.

Σας περιμένουμε

ΕΞΩΦΥΛΛΟ

ΕΜΠΡΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟ

ΠΙΣΩ ΕΞΩΦΥΛΛΟ

«Ζαρούχλα»

«Κάστανα»

«Μανιτάρια»

Φωτογραφίες:

Ιωάννα Σπανακίδου

Τίτη Σπανακίδου

Ιωάννα Σπανακίδου

Τα πρωτοβρόχια

ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΡΟΣΙΝΗ

Με τα πρωτοβρόχια θα 'ρθουν τα μηνύματα
του χειμώνα: το ποτάμι θα θολώσει,
θα τριζοβολούν ξερά τα πλατανόφυλλα
θα κρυώσει η νύχτα και θα μεγαλώσει.
Θα δροσοσταλάζουν κόκκινα τα κούμαρα,
κυκλαμιές θ' ανθούν στο χώμα ταίρια ταίρια,
θα καπνίζουν σφαλιστά τα χωριατόσπιτα
και θ' αρχίσουν τα σπιτιάτικα νυχτέρια.
Θα σωπάσει ο τζιτζικας κι ετοιμοτάξιδα
γι άλλων τόπων άνοιξη, μακριά απ τα χιόνια
βράδυ βράδυ ως τα μεσουράνα θα χύνονται
μαύροι φτερωτοί σταυροί τα χελιδόνια.
Ω χαρά μας! το χειμώνα θα προσμένουμε,
δίχως πάγους και χιονιές να φοβηθούμε...

ΚΑΛΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ ΚΑΙ ΚΑΛΟ ΧΕΙΜΩΝΑ

Με υγεία, καλή διάθεση και όρεξη να κατακτήσουμε βουνά και φαράγγια!

Μετά την καλοκαιρινή διακοπή με χαρά θα ξανασυναντηθούμε για να περπατήσουμε πάλι μαζί σε γνώριμα ή άγνωστα μονοπάτια. Με τις πρώτες δροσιές και τις βροχούλες του Οκτώβρη ξεκινούν οι εξορμήσεις και οι εκδηλώσεις μας τις οποίες ελπίζουμε ότι θα σπηρίξετε, όπως άλλωστε κάνατε ως τώρα.

Θα θέλαμε τέλος να σας παρακαλέσουμε να μας στέλνετε φωτογραφικό υλικό από τις εκδρομές μας ή κείμενα περιγραφικά των εκδρομών ή και επίκαιρα.

ΠΕΝΘΗ

Το τρίμνο που μας πέρασε έφυγε από κοντά μας το παλιό μας μέλος **Φωφώ Σγουροπούλου**.

Αγαπημένη μας Φωφώ, όταν το καράβι ξεκίνησε για τη Νάξο -όπου τόσο πολύ ήθελες να πάμε- κανένας δεν φανταζόταν ότι δεν θα γύριζες μαζί μας. Χαιρόσουν τόσο πολύ αυτό το ταξίδι και ήσουν ιδιαίτερα κεφάλτη. Η θάλασσα όμως που τόσο αγαπούσες σε κράτησε για πάντα κοντά της. Άφησες την τελευταία σου πνοή εκεί που λικνιζόσουν στα ελαφριά κύματά της. Δεν πόνεσες, δεν ταλαιπωρήθηκες καθόλου.

Αγαπημένη μας Φωφώ, εμείς οι φίλοι σου και όσοι σε γνώρισαν στον Αττικό μας θα σε θυμόμαστε πάντα με αγάπη για την καλή σου καρδιά και τη χαρούμενη διάθεσή σου.

Καλό σου ταξίδι.

Με θλίψη μας μάθαμε το θάνατο του παλαιού μας μέλους και Προέδρου του Δ. Σ. του Συλλόγου μας, **Κώστα Ιωαννίδη**. Στην οικογένειά του εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια.

Κ Α Ρ Π Ε Ν Η Σ Ι

ΦΑΡΑΓΓΙ «ΠΑΝΤΑ ΒΡΕΧΕΙ» :

Ένας παράδεισος ...

ΤΗΣ ΒΙΒΕΤ ΤΣΙΚΡΙΚΑ

Το πρωινό του Σαββάτου, 13 Ιουνίου του '09, μας περίμεναν στο Καρπενήσι τα τζιπ της εταιρείας Trekking Hellas για να μας μεταφέρουν στο ποτάμι που θα διασχίζαμε. Είχαμε μια κάποια εμπειρία από την Νέδα και η χαρά μας ήταν ολοφάνερη. Όμορφη διαδρομή, αλπικό τοπίο. Η Χελιδόνα και η Καλιακούδα δέσποζαν περήφανα. Ανηφορίζαμε συνεχώς με έκδηλη την περιέργεια περιηγητή, ώσπου κάποια στιγμή φθάσαμε σε διάσελο. Ήταν μια στάση που πάντα θα την θυμάμαι. Ένωσα ωραία με συναίσθημα ελευθερίας στην απεραντοσύνη του ματιού, πιο ψηλά απ' όλες τις γύρω βουνοκορφές. Το δροσερό αεράκι και ο κρυμμένος παροδικά ήλιος κάτω από τη λιγοστή συννεφιά μας επέτρεπαν απλόχερα να περάσουμε ανώδυνα την κατηφόρα προς τον Κρικελοπόταμο. Κοιτώντας τις εικόνες της μνήμης στάθηκα σε μια μοναδική και πανέμορφη: την εικόνα του «Πάντα βρέχει» και ειδικότερα τα τρία σημεία του, οι καταρράκτες, το πέραςμα της Κοντίβα και ο πανύψηλος, ανάγλυφος καταρράκτης.

Κάτω από τους καταρράκτες, μέσα στον ποταμό από μια άλλη οπτική γωνία έβλεπες τα κρυστάλλινα νερά τους να σκάζουν στα βράχια συμπληρώνοντας έτσι την εικόνα της ονομασίας του. Ο ήλιος, που δειλά-δειλά έφθανε ως

εκεί, έκανε να μοιάζουν τα θρύψαλα του νερού, οι σταγόνες του, με διαμάντια μικρά και μεγαλύτερα που έκαναν τα μάτια να μισοκλείνουν απολαμβάνοντας την παραδεισένια εικόνα.

Αφού μετρηθήκαμε, αφήσαμε πίσω μας μαζί με τους καταρράκτες τα εννέα άτομα από την παρέα μας που θα επέστρεφαν.

Άλλες τέσσερις ώρες. Ε, και; Δειλιάζουν μωρέ τα παλικάρια;

Προχωρώντας στο άγνωστο νιώθεις περηφάνια σαν να είσαι ο πρώτος, ο μοναδικός που περπατάς σ' αυτές τις δύσβατες περιοχές. Ήταν αρκετά δύσκολο να παρατηρείς, να θαυμάζεις μα και να προσέχεις πού πατάς. Πέτρες στρογγυλές σμιλευμένες από τα ορμητικά νερά του ποταμού, ειδικά το χειμώνα, άλλες μικρές, άλλες μεγαλύτερες, σκορπισμένες σαν άστρα σε διαυγή ουρανό. Άσπρες, πρασινωπές, καφετιές μα και ολόμαυρες πέτρες περίμεναν υπομονετικά κάποιον άλλο χειμώνα να τις μεταφέρει όλο και πιο κάτω. Τώρα όμως στέκονταν εκεί, κάθε μία στη θέση της, ανάμεσα και κάτω από τα πόδια μας, για να μας κάνουν τη ζωή περιπέτεια.

Μία συμβουλή: όταν η κούραση ξεπερνά την ευχαρίστηση, δεν πρέπει να μπαίνεις σ' αυτή τη δοκιμασία. Όμως «τα καλά ... κόποις κτώνται».

Με βοήθησε πολύ το ορειβατικό μπαστούνι, με γλύτωσε από πολλά πεσίματα και σκουντουφλήματα. Στα δύσκολα περάσματα από τη μία όχθη στην άλλη το νερό έφθανε από τον αστράγαλο μέχρι το στήθος. Ήμασταν όμως μια ομάδα, μια ψυχή και ο ένας βοηθούσε τον άλλο στα δύσκολα. Όταν έπρεπε να κολυμπήσουμε, το παγωμένο νερό δεν μας πείραζε καθόλου, γιατί είχαμε τέλεια προστασία από τις ισοθερμικές φόρμες και τα καλτσάκια.

Όταν φθάσαμε στο πέραςμα της Κοντίβα, το πιο δύσκολο της διαδρομής, και το αντικρίσαμε, τα χαρούμενα βλέμματα, τα γέλια και τα καλοπροαίρετα πειράγματα άρχισαν σιγά-σιγά να σταματούν. Βράχοι τεράστιοι δεξιά και αριστερά έφθαναν ψηλά μέχρι τα κάθετα βράχια των βουνών και σύγκλιναν στο σημείο αυτό του ποταμού. Τα δε νερά του, ανυποψίαστα για τη λιποψυχία μερικών από εμάς, κυλούσαν ορμητικά ανάμεσα από τους βράχους που στο στρίμωγμά τους γίνονταν γρηγορότερα και απειλητικά.

Το σχοινί απλώθηκε κατά μήκος του αριστερού βράχου για προστασία και ο οδηγός μας ζωσμένος με σωσίβιο από την άλλη μεριά το κρατούσε. Έτσι ένας-ένας γλιστρούσε από το διπλανό βράχο πατώντας ή κολυμπώντας με τη βοήθεια του σχοινιού και έφθανε στο πλάτωμα. Ένας-ένας και οι δέκα φθάσαμε έτσι απέναντι στην αριστερή όχθη. Τι χαρά, τι αγαλλίαση!

Συνεχίσαμε να περπατάμε στο ίδιο σκηνικό, στις όχθες του ποταμού, μέσα από τις πέτρες, πότε κάτω από τον καυτό ήλιο, πότε κάτω από τη δροσερή φυλλωσιά των δέντρων που πλαισιώναν

τον Κρικελοπόταμο. Σε λίγο αισθανθήκαμε τα πόδια μας να πατάνε σε έδαφος μαλακότερο. Η αριστερή όχθη ήταν γεμάτη με χρυσή ψιλή άμμο που αυτόματα μου θύμιζε τις πανέμορφες παραλίες της νότιας Κέρκυρας.

Στάσεις κάναμε αρκετές. Γιατί να βιαστούμε άλλωστε; Βιάζεσαι να φύγεις από τον παράδεισο;

Ο πανύψηλος καταρράκτης μας περίμενε προς το τέλος της διαδρομής. Για να τον δεις ολόκληρο έπρεπε το κεφάλι να πάει εντελώς πίσω και πάλι έλειπε κομμάτι του από το οπτικό σου πεδίο. Τον θαυμάσαμε, δροσίσαμε το πρόσωπό μας και ήπιαμε από το αθάνατο, κρυστάλλινο νερό του.

Μακρινή η διαδρομή. Όλοι κουρασθήκαμε λιγάκι, αλλά τι μας πείραζε; Ήταν γεμάτη η ψυχή; Ναι, ναι, ήταν! Πήγαμε εκεί που ξανανιώνεις, εκεί που φυτρώνει το βάλαμο -κίτρινο χαμολούλουδο- που γιατρεύει τις πληγές στο σώμα κλείνοντας έτσι στις σελίδες της μνήμης το πιο όμορφο κομμάτι της ελληνικής φύσης, αφήνοντας πίσω μας πάντα και κάτι δικό του ο καθένας μας!...

Δημήτρης, Γιώργος, Χάρης, Γιώτα, Βιβέτ, Έφν, Δήμητρα, Ρόζα, Βούλα, Γωγώ, ΟΚ, φύγαμε.

Περπατήσαμε στον Παράδεισο!

«... συναντώντας ξώφαλτσα και κάτι από κόλαση»: Όλα τα αντίθετα συνυπάρχουν, ποτέ μην αμφιβάλλετε, κρατώντας το ένα το χέρι του άλλου σε προσωρινή συμφιλίωση ... Εξαρτάται από το ποιο μας επιτρέπει ο εαυτός μας να βλέπει και να το ζει ...

Φαράγγι «Πάντα βρέχει»

Φωτογραφίες : Χάρης Ιωαννίδης

ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΘΗΣΑΥΡΟΙ

ΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑΣ ΔΗΜΑΚΑ

Πριν από αρκετά χρόνια έτυχε να δω από κοντά σαν επισκέπτης το Βρετανικό Μουσείο. Μόνο βρετανικό δεν είναι! Είναι γεμάτο με έργα τέχνης από διάφορες χώρες. Συγκινήθηκα όταν είδα τα υπέροχα κομμάτια της Ακρόπολης της Αθήνας. Είναι κρίμα έργα σαν αυτά, υποταγμένα σ' ένα ρυθμό απλό, ισορροπημένο, να βρίσκονται σ' ένα χώρο αταίριαστο, μακριά από το αττικό φως.

Θυμάμαι όταν παιδί πρωτοείδα την Ακρόπολη. Ο Παρθενώνας νόμισα ότι ήταν ένα τεράστιο καράβι που σάλευε και ανέπνεε πάνω από μια κάτασπρη πολιτεία. Οι κολώνες, ενώ φάνταζαν ολόισιες, μου εξήγησαν ότι κλίνουν αδιόρατα στις κορυφές για να βαστάζουν τα ιερά αετώματα. Το έργο αυτό έγινε όταν οι Έλληνες νίκησαν τους Πέρσες. Τότε χύθηκε σ' όλη την Ελλάδα ένα χαρούμενο κύμα ανακούφισης και υπερηφάνειας. Η Αθήνα μας στάθηκε το πρώτο γεφύρι πολιτισμού για την κατασκότεινη τότε Ευρώπη. Τα τεράστια ασάλευτα αιγυπτιακά και ασσυριακά αγάλματα η τέχνη της Αθήνας τα έκανε μικρότερα, χαριτωμένα. Το στόμα χαμογέλασε, το σώμα κινήθηκε, τα αγάλματα των θεών πήραν το πρόσωπο και το μπόι των ανθρώπων. Ένα έργο της μεγάλης κλασικής εποχής είναι ο Ερμής του Πραξιτέλη στην Ολυμπία. Τον βλέπεις και νομίζεις ότι δεν είναι ακίνητος· μια αδιόρατη ανατριχίλα ζωής τον διαπερνά και του δίνει ζωντάνια.

Σ' όλα τα σημεία της πατρίδας μας υπάρχουν αρχαία έργα. Το σκάψιμο για το Μετρό μας απέδειξε πόσους θησαυρούς κρύβει το χώμα της Αθήνας. Ο ελληνικός λαός σέβεται τα μνημεία μας, δεν συμβαίνει όμως το ίδιο με τους ξένους. Ο Παρθενώνας θα ήταν ακέ-

ραιοι αν δεν τον κατέστρεφε μια οβίδα των κανονιών του Μοροζίνι.

Όλα τα έργα θα ήταν ανέγγιχτα, αν δεν τα λεπλοτούσε ο λόρδος Θωμάς Έλγιν, πρεσβευτής της Αγγλίας στην Κωνσταντινούπολη. Τότε ο κύριος Πρέσβης κατάφερε να πάρει από την Τουρκική κυβέρνηση ένα φερμάνι που του έδινε το δικαίωμα να λεπλατίσει τα αρχαία της Αθήνας. Αρπαξε και μετέφερε τις πιο καλοδιατηρημένες μετώπες του Παρθενώνα. Και όχι μόνο· λεπλάτισε το Ερεχθείο, πήρε πλάκες από το Ναό της Απέρου Νίκης και έργα τέχνης όπως το άγαλμα του Διονύσου και μια Καρυάτιδα.

Η αρπαγή της μαρμάρινης κοπέλας έγινε αφορμή να δημιουργηθεί από το λαό ο ακόλουθος ωραίος θρύλος:

«Όταν πήρε ο Μιλόρδος Έλγιν τη μία Καρυάτιδα, πρόσταξε τους Τούρκους εργάτες να κουβαλήσουν και τις άλλες πέντε κατά τη νύκτα για να μην τους καταλάβουν οι Αθηναίοι. Ανέβηκαν στα μουλωχτά οι Τούρκοι στην Ακρόπολη για να τις πάρουν. Είπαν όμως ότι άκουσαν μέσα στο σκοτάδι να κλαίει τα μαρμάρινα κορίτσια για την κλεμμένη αδελφούλα τους. Θα ήταν μάλλον κουκουβάγιες ή γουργουρίσματα περιστεριών που φώλιαζαν εκεί γύρω, οι Τούρκοι όμως κατατρόμαξαν θεωρώντας ότι ο ναός ήταν στοιχειωμένος και με κανένα τρόπο δεν ήθελαν να βγάλουν τις άλλες κόρες από τις θέσεις τους.»

Έτσι γλύτωσαν οι μαρμάρινες κοπέλες από το εγγλέζικο πλιάτσικο. Αυτό βέβαια είναι θρύλος, έχει όμως ενδιαφέρον και τη θέση του ανάμεσα στις παραδόσεις του λαού μας.

Η ανάμνηση του αρχαίου πολιτισμού ζει μέσα στις καρδιές μας και μας δίνει ψυχική ανάταση στους ταραγμένους καιρούς που ζούμε.

«Αρχαία Κόρινθος»

Φωτογραφία: Τρύφων Αναγνωστόπουλος

«Αρχαίο θέατρο Ηφαιστίας, Λήμνος»

Φωτογραφία: Χριστίνα Δούκα

Ο Κ Τ Ω Β Ρ Ι Ο Σ**ΠΑΝΣΕΛΗΝΟΣ ΜΕ ΤΟΝ ΑΤΤΙΚΟ****Κυριακή 4 Οκτωβρίου**

Ακυρώνεται λόγω των εθνικών εκλογών.

ΦΑΡΑΓΓΙ ΝΗΛΕΑ - ΑΓ. ΑΝΝΑ - ΕΥΒΟΙΑ (Ορειβατική) ΒΔ: 1**Κυριακή 11 Οκτωβρίου**

Αναχώρηση στις 7.30 για Χαλκίδα, Αγ. Άννα. Η πεζοπορική ομάδα θα περπατήσει στο εντυπωσιακό φαράγγι του ποταμού Νηλέα, τον Αράπη. Ώρες πορείας: 3.

*Αρχηγός: Δημ. Μπούτος***ΜΟΝΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ - ΚΟΡΩΝΕΙΑ ΒΟΙΩΤΙΑΣ (Πεζοπορική) ΒΔ: 1****Κυριακή 18 Οκτωβρίου**

Αναχώρηση στις 8.00 για Αλιάρτο. Σύντομη στάση και μετάβαση στη Μονή Ευαγγελίστριας απ' όπου η πεζοπορική ομάδα θα πραγματοποιήσει τη διαδρομή προς Κορώνεια. (Διάρκεια πορείας περίπου 4.30 ώρες). Οι λοιποί εκδρομείς μετά την επίσκεψη της Μονής θα μεταβούν με το πούλμαν στο χωριό Ζαγαράς για μικροδιαδρομές στη γύρω περιοχή και φαγητό. Το απόγευμα συνάντηση των δύο ομάδων στην Κορώνεια και επιστροφή.

*Αρχηγός από το Δ.Σ.***ΞΗΡΟΒΟΥΝΙ - ΚΕΡΑΣΟΡΕΜΑ ΕΥΒΟΙΑΣ (Ορειβατική) ΒΔ: 1****Κυριακή 25 Οκτωβρίου**

Αναχώρηση στις 7.30 για Στενή, διάσελο Δίρφης όπου θα ξεκινήσει η πορεία για Κερασόρεμα, Στενή διάρκειας περίπου 3 ωρών. Όσοι δεν επιθυμούν να οδοιπορήσουν μπορούν να παραμείνουν στην Καμπιά. Επιστροφή το απόγευμα.

*Αρχηγός: Σούλα Δράκου***Ν Ο Ε Μ Β Ρ Ι Ο Σ****ΠΑΥΛΙΑΝΗ ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ (Πεζοπορική) ΒΔ: 1****Κυριακή 1 Νοεμβρίου**

Αναχώρηση στις 7.30 για Παύλιανη με ενδιάμεση στάση. Από κει η πεζοπορική ομάδα θα πραγματοποιήσει πορεία στις κατάφυτες πλαγιές της Οίτης. Όσοι δεν περπατήσουν θα παραμείνουν στην Παύλιανη. Επιστροφή το απόγευμα.

Αρχηγός από το Δ.Σ.

ΡΟΪΝΟ – ΚΑΡΔΑΡΑΣ (Πεζοπορική) ΒΔ: 1**Κυριακή 8 Νοεμβρίου**

Αναχώρηση στις 7.30 για το Ροϊνό Αρκαδίας απ' όπου η πεζοπορική ομάδα θα πραγματοποιήσει την πορεία Ροϊνό – Καρδαράς. Διάρκεια πορείας περίπου 4 ώρες. Η υπόλοιπη ομάδα θα μεταβεί με το πούλμαν στις εγκαταστάσεις του Χιονοδρομικού Κέντρου Μαινάλου και θα επιστρέψει στον Καρδαρά για φαγητό. Με την παραλαβή των πεζοπόρων επιστροφή στην Αθήνα.

*Αρχηγός από το Δ.Σ.***ΕΚΔΗΛΩΣΗ****Τετάρτη, 11 Νοεμβρίου στις 20.00 στην Αίθουσα του Αττικού**

Βιντεοπροβολή του κ. Τρύφωνα Αναγνωστόπουλου

Με θέμα: «ΝΕΠΑΛ - Μια ανεπανάληπτη εμπειρία».

ΚΑΛΥΒΙΑ ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ- ΚΩΡΥΚΕΙΟΝ ΑΝΤΡΟΝ – ΑΡΑΧΩΒΑ (Ορειβατική) ΒΔ: 1**Κυριακή 15 Νοεμβρίου**

Αναχώρηση στις 7.30 για τα Καλύβια Παρνασσού. Η πεζοπορική ομάδα θα πραγματοποιήσει τη διαδρομή Ε4 Καλύβια – Κωρύκειον Άντρον – Αρχαίο Μονοπάτι – Δελφοί (φαγητό μαζί μας). Η τουριστική ομάδα θα μεταβεί στην Αράχωβα για περιπάτους και φαγητό. Το απόγευμα θα επιστρέψει στους Δελφούς για την παραλαβή των πεζοπόρων. Επιστροφή στην Αθήνα.

*Αρχηγός: Παν. Φόρτωμας***ΤΡΙΚΑΛΑ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ - ΖΗΡΕΙΑ (Ορειβατική) ΒΔ: 1****Κυριακή 22 Νοεμβρίου**

Αναχώρηση στις 7.30 για τα Τρίκαλα Κορινθίας. Το πούλμαν θα προωθήσει την ορειβατική ομάδα έως το πλάτωμα του καταφυγίου απ' όπου θα ξεκινήσει η πορεία προς τα Τρίκαλα από την περιοχή των λιμνών. Η τουριστική ομάδα θα επισκεφθεί το μοναστήρι του Αγίου Βλάσση. Φαγητό στα Τρίκαλα και με την επιστροφή της ορειβατικής ομάδας αναχώρηση για Αθήνα.

*Αρχηγός: Αθαν. Δημάκας***ΘΕΡΜΟ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ (Τουριστική - Ορειβατική) ΒΔ: 1****Παρασκευή 27 έως Κυριακή 29 Νοεμβρίου**

Παρασκευή: Αναχώρηση στις 5.00 μμ για Θέρμο Αιτωλοακαρνανίας, άφιξη και τακτοποίηση στο ξενοδοχείο «Θέρμιος Απόλλων».

Σάββατο: Μετά το πρωινό στο ξενοδοχείο θα γίνει πεζοπορία από το Θέρμο προς το γεφύρι της Αρτοτίβας διάρκειας 3.30 - 4 ωρών. Η πορεία έχει μέτριο βαθμό δυσκολίας και συνιστάται σε όλους, γιατί είναι μέσα στο δάσος. Οι εκδρομείς που δεν θα πεζοπορήσουν μπορούν να επισκεφθούν αξιοθέατα της περιοχής. Το απόγευμα ελεύθερο.

Κυριακή: Μετά το πρωινό, πεζοπορία 2 ωρών. Το μεσημέρι αναχώρηση για Αθήνα με ενδιάμεση στάση στη Ναύπακτο για φαγητό.

Αρχηγός: Δημ. Μπούτος

ΛΟΥΤΡΑΚΙ - ΠΙΣΙΑ - ΠΑΛΙΟΒΟΥΝΑ (Πεζοπορική) ΒΔ: 1**Κυριακή 29 Νοεμβρίου**

Αναχώρηση στις 8.30 για Λουτράκι – Όσιο Πατάτιο απ' όπου οι ορειβάτες θα ανέβουν στην Παλιοβούνα και θα κατέβουν στα Πίσια. ΟΙ λοιποί εκδρομείς μετά την επίσκεψή στην Ιερά Μονή θα μεταβούν στα Πίσια για περίπατο και φαγητό.

*Αρχηγός: Χριστ. Δούκα***Δ Ε Κ Ε Μ Β Ρ Ι Ο Σ****ΦΑΡΑΓΓΙ ΑΓΑΛΗΣ - ΛΟΥΤΣΑ ΕΥΒΟΙΑΣ (Πεζοπορική) ΒΔ: 1****Κυριακή 6 Δεκεμβρίου**

Αναχώρηση στις 8.00 για Άγιο Αθανάσιο απ' όπου θα ξεκινήσει η πεζοπορική ομάδα. Η διαδρομή στο φαράγγι είναι περίπου 4 ώρες. Οι υπόλοιποι θα μεταβούν στη Λούτσα για περιπάτους και φαγητό. Το απόγευμα αναχώρηση για Αθήνα.

*Αρχηγός: Έφη Κανελλοπούλου***ΕΚΔΗΛΩΣΗ****Τετάρτη, 9 Δεκεμβρίου στις 20.00 στην Αίθουσα του Αττικού**

Διάλεξη με προβολή εικόνων και απαγγελία της κας Μαίρης Χιώτη, φιλολόγου, θεατρολόγου αφιερωμένη στο έτος Ρίτσου με θέμα: «Χαράζοντας ποιητικά μονοπάτια στο θέατρο».

ΛΕΓΡΑΙΝΑ - ΚΑΜΑΡΙΖΑ (Πεζοπορική) ΒΔ: 1**Κυριακή 13 Δεκεμβρίου**

Αναχώρηση στις 8.30 για Λεγραινά – Καμάριζα (ώρες πορείας περίπου 2.30). Όσοι δεν πεζοπορήσουν θα μεταβούν στην Καμάριζα για φαγητό και επίσκεψη του καινούργιου Ορυκτολογικού Μουσείου Καμάριζας, εφόσον το επιθυμούν. Το απόγευμα επιστροφή.

*Αρχηγός: Τρύφων Αναγνωστόπουλος***ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ
ΣΤΟ ΒΟΥΛΓΑΡΕΛΙ ΑΡΤΑΣ****23 έως 27 Δεκεμβρίου****Αναλυτικό πρόγραμμα της εκδρομής θα δοθεί το Νοέμβριο.**

Των ημερών ...

(Μια ινδιάνικη προφητεία)

ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΝΑΣ ΔΟΥΚΑ

Η αιώνια διάσταση ανάμεσα στα λόγια και στις πράξεις. Όλοι ακούμε, διαβάζουμε, μιλάμε για την υποχρέωσή μας να προστατεύουμε το περιβάλλον – ατομικά και συλλογικά. Χρόνια και χρόνια πιπιλάμε την ίδια καραμέλα και να! έρχεται η πραγματικότητα να πέσει σαν βαριά πέτρα επάνω μας. Το χιλιοτραγουδισμένο τοπίο της Αττικής γης κατεστραμμένο. Ως πότε πια θα θρηνούμε, ως πότε θα ζούμε αυτόν τον εφιάλτη, ως πότε θα αυτοκαταστρεφόμαστε;

Τα θλιβερά γεγονότα του Αυγούστου μου έφεραν στο μυαλό την επιστολή που έστειλε ο Σιάτλ, αρχηγός μιας φυλής Ινδιάνων, προς τον πρόεδρο της Αμερικής Φραγκλίνο Πηρς (1853 -1857), όταν ο τελευταίος ζήτησε από τον Σιάτλ να πουλήσει στην κυβέρνηση τη γη του.

«... Πώς μπορείτε να αγοράζετε ή να πουλάτε τον ουρανό - τη ζέστα της γης; Για μας μοιάζει παράξενο. Ξέρουμε πως ο λευκός δεν καταλαβαίνει τους τρόπους μας. Τα μέρη της γης, το ένα με το άλλο, δεν κάνουν γι' αυτόν διαφορά, γιατί είναι ένας ξένος που φτάνει τη νύχτα και παίρνει από τη γη όλα όσα του χρειάζονται. Η γη δεν είναι αδερφός του, αλλά εχθρός που πρέπει να τον κατακτήσει, και αφού τον κατακτή-

σει πηγαίνει παρακάτω. Με την απλυστία που έχει θα καταπιεί τη γη και θα αφήσει πίσω του μια έρημο. Η όψη που παρουσιάζουν οι πολιτείες σας, κάνει κακό στα μάτια του ερυθρόδερμου. Όμως αυτό μπορεί και να συμβαίνει, επειδή ο ερυθρόδερμος είναι άγριος και δεν καταλαβαίνει.

... Ένα ξέρουμε, που μπορεί μια μέρα ο λευκός να το ανακαλύψει: ο θεός μας είναι ο ίδιος θεός. Μπορεί να θαρρείτε πως Εκείνος είναι δικός σας, όπως ζητάτε να γίνει δική σας η γη μας. Αλλά δεν το μπορείτε. Εκείνος είναι θεός των ανθρώπων. Και το έλεός Του μοιρασμένο απaráλλαχτα σε ερυθρόδερμους και λευκούς. Αυτή η γη Του είναι ακριβή. Όποιος τη βλέπει, καταφρονεί το Δημιουργό της. Όταν μαγαρίζεις συνέχεια το στρώμα σου, κάποια νύχτα θα πλαντάξεις από τις μαγαρισιές σου.

... Πουθενά δε βρίσκεται μια ήσυχη γωνιά μέσα στις πολιτείες του λευκού. Πουθενά δε βρίσκεται μια γωνιά να σταθείς να ακούσεις τα φύλλα στα δέντρα την άνοιξη ή το ψιθύρισμα που κάνουν τα ζουζούνια πεταρίζοντας. Όμως μπορεί, επειδή, καταπώς είπα, είμαι άγριος και δεν καταλαβαίνω – μπορεί μοναχά για το λόγο αυτόν ο σαματάς να ταραξεί τα αυτιά μου. Μα τι μένει από τη ζωή, όταν ένας άνθρωπος δεν μπορεί να αφουγκραστεί τη γλυκιά φω-

νή που βγάνει το νυχτοπούλι ή τα συνακούσματα των βατράχων ολόγυρα σε ένα βάλτο μέσα στη νυχτιά; Ο ερυθρόδερμος προτιμάει το απαλόηχο αγέρι λαγαρισμένο από την καταμεσήμερη βροχή ή μοσχοβολημένο με το πεύκο. Του ερυθρόδερμου τού είναι ακριβός ο αγέρας, γιατί όλα τα πάντα μοιράζονται την ίδια πνοή - τα ζώα, τα δέντρα, οι άνθρωποι. Ο λευκός δε φαίνεται να δίνει προσοχή στον αγέρα που ανασαίνει. Σαν ένας που χαροπολεμάει για μέρες

πολλές, δεν οσμίζεται τίποτα.

... Αν σας την πουλήσουμε τη γη μας, αγαπήστε την καθώς την αγαπήσαμε εμείς, φροντίστε την καθώς τη φροντίσαμε εμείς, κρατήστε ζωντανή στο λογισμό σας τη μνήμη της γης, όπως βρίσκεται τη στιγμή που την παίρνετε, και με όλη σας τη δύναμη, με όλη την τρανή мүόρεσή σας, με όλη την καρδιά σας, διατηρήστε τη για τα τέκνα σας, και αγαπήστε την καθώς ο θεός αγαπάει όλους μας.»

«Ζαρούχλα»

Φωτογραφία: Τρύφων Αναγνωστόπουλος

«Δρακόλιμνη»

«Ηλιοβασίλεμα από το καταφύγιο της Αστράκας»

Φωτογραφίες : Αθαν. Δημάκας

ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΔΙΑΝΟΟΥΜΕ- ΝΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΝΟΟΥΜΕΝΟΥΣ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ (10 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1940)

ΑΠΟ ΤΟ ΑΡΧΕΙΟ ΤΟΥ ΣΠΥΡΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΙΝΑΙ δύο εβδομάδες τώρα που μ' ένα τελεσίγραφο, μοναδικό στα διπλωματικά χρονικά των εθνών, για το περιεχόμενο, την ώρα και τον τρόπο που το παρουσίασαν, η Ιταλία κάλεσε την Ελλάδα να της παραδώσει τα εδάφη της, ν' αρνηθή την ελευθερία της, και να κατασιλώσει την τιμή της.

Οι Έλληνες δώσαμε, στην ιταμή αυτή αξίωσι της φασιστικής βίας, την απάντησι που επέβαλαν τριών χιλιάδων ετών παραδόσεις, χαραγμένες βαθιά στη ψυχή μας, αλλά και γραμμένες στην τελευταία γωνιά της ιερής μας γης, με το αίμα των μεγαλύτερων ηρώων της ανθρώπινης ιστορίας. Κι αυτή τη στιγμή, κοντά στο ρεύμα του Θυάμιδος και στις χιονισμένες πλαγιές της Πίνδου και των μακεδονικών βουνών, πολεμούμε, τις περισσότερες φορές με τη λόγχη, αποφασισμένοι να νικήσουμε ή να πεθάνουμε μέχρι ενός.

Σ' αυτόν τον άνισο σκληρότατο, αλλά και πεισματώδη αγώνα, που κάνει τον λυσοασμένο επιδρομέα να ξεσπάζει κατά των γυναικών, των γερόντων και των παιδιών, να καίη, να σκοτώνη, ν' ακρωτηριάζη, να διαμελίζη τους πληθυσμούς στις ανοχύρωτες και άμαχες πόλεις μας και στα ειρηνικά χωριά μας, έχουμε το αίσθημα ότι δεν υπερασπιζόμαστε δική μας μόνον υπόθεσι: Ότι αγωνιζόμαστε για την σωτηρία όλων εκείνων των υψηλών αξιών που αποτελούν τον πνευματικό και ηθικό πολιτισμό, την πολύτιμη παρακαταθήκη που

κληροδότησαν στην ανθρωπότητα οι δοξασμένοι μας πρόγονοι και που σήμερα βλέπουμε ν' απειλούνται από το κύμα της βαρβαρότητας και της βίας. Ακριβώς αυτό το αίσθημα εμπνέει το θάρρος σ' εμάς τους Έλληνες διανοουμένους, τους ανθρώπους του πνεύματος και της τέχνης, ν' απευθυνθούμε στους αδελφούς μας όλου του κόσμου για να ζητήσουμε, όχι την υλική, αλλά την ηθική βοήθειά τους. Ζητούμε την εισφορά των ψυχών, την επανάστασι των συνειδήσεων, την εργασία, το κήρυγμα, την άμεση επίδρασι, παντού όπου είναι δυνατόν, την άγρυπνη παρακολούθησι και την ενέργεια για έναν καινούργιο πνευματικόν Μαραθώνα, που θ' απαλλάξη τα δυναστευόμενα έθνη από τη φοβέρα της πιο μαύρης σκλαβιάς που είδε ποτέ ο κόσμος. Όταν μια τέτοια επανάστασις συντελεσθή, η Νίκη θα στεφανώσει το μέτωπο και του τελευταίου, του πιο ταπεινού εργάτη.

Με τη μεγάλη και σταθερά αυτή ελπίδα, σας στέλνουμε τον αδελφικό μας χαιρετισμό:

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ, ΣΠΥΡΟΣ ΜΕΛΑΣ, ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΣ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΟΣΙΝΗΣ, ΣΩΤ. ΣΚΙΠΗΣ, ΔΗΜ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΝΙΚΟΣ ΒΕΗΣ, Κ. ΠΑΡΘΕΝΗΣ, ΙΩΑΝ. ΓΡΥΠΑΡΗΣ, ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ, ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ, Κ. ΟΥΡΑΝΗΣ, Μ. ΜΑΛΑΚΑΣΗΣ, ΓΡΗΓ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΛΕΞ. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΥΣ, ΑΡΙΣΤ. ΚΑΜΠΑΝΗΣ.

ΜΑΝΙΦΕΣΤΟ

ΟΙ ΝΕΟΙ συγγραφείς της Ελλάδας, που αντιπροσώπευσαν τα τελευταία χρόνια τις νεότερες αναζητήσεις του ελληνικού πνεύματος, απευθύνονται στους συναδέλφους και συνοδοιπόρους τους του κόσμου ολόκληρου.

Η μάχη της Ελλάδας είναι μια μάχη παγκόσμια. Ο ειρηνικός στρατός είναι σήμερα μια προφυλακή των εθνών στον αγώνα τους εναντίον της καινούργιας μορφής της σκλαβιάς.

Για να κερδίσουμε αυτή τη μεγάλη μάχη, θα κάνουμε όλες τις θυσίες, όπως έκαναν πάντα οι Έλληνες όταν πολεμούσαν για την ελευθερία. Δε θα συλλογιστούμε ούτε τη ζωή μας, ούτε τη ζωή των δικών μας, ούτε τις πόλεις μας, που βομβαρδίζονται, ούτε τον πλούτο του τόπου μας που καταστρέφεται. Το έμβλημά μας είναι το ίδιο έμβλημα των πατέρων μας του 1821: Ελευθερία ή θάνατος.

Ο Μουσολίνι δε μας ήξερε καλά. Δεν κατάλαβε ποτέ την ιστορική παράδοση, την ηθική ζωή, το ψυχικό σθένος της μικρής Ελλάδας. Δεν πρόβλεψε τη μεγάλη χαρά που κυριέψε τον τόπο μας, όταν αντίκησαν τα πρώτα πυρά κι έφεραν την είδηση ότι ήρθε ξανά στην Ελλάδα η ώρα

της μοίρας, της θυσίας και της δόξας.

Ο ιταλικός φασισμός βαδίζει προς το θάνατο κι' εμείς οι Έλληνες σκάβουμε τον τάφο του. Μπορεί να πεθάνουμε, αλλά θα πεθάνει κι' αυτός, θα τον σκοτώσει το ελληνικό πνεύμα, που έχει σκοτώσει εχθρούς μεγαλύτερους και φοβερώτερους απ' αυτόν.

Ελεύθεροι άνθρωποι όλων των εθνών, συγγραφείς, ποιητές, καλλιτέχνες, φιλόσοφοι, ιδεολόγοι, μην ξεχνάτε ότι η Ελλάδα πολεμά για τη μοίρα του κόσμου.

ΑΛΕΞΙΟΥ ΕΛΛΗ, ΒΕΝΕΖΗΣ ΗΛ., ΒΡΕΤΤΑΚΟΣ Ν., ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΑΛΚ., ΔΗΜΑΡΑΣ Κ., ΕΛΥΤΗΣ ΟΔ., ΘΕΟΤΟΚΑΣ Γ., ΘΡΥΛΟΣ ΑΛΚ., ΙΑΚΩΒΙΔΗ ΛΙΛΗ, ΚΑΡΑΓΑΤΣΗΣ Μ., ΚΑΡΑΝΤΙΝΟΣ Σ., ΚΑΣΤΑΝΑΚΗΣ ΘΡ., ΚΑΤΣΙΜΠΑΛΗΣ Γ., ΚΟΤΖΙΟΥΛΑΣ Γ., ΚΟΥΚΟΥΛΑΣ Λ., ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ Φ., ΜΥΛΩΝΟΓΙΑΝΝΗΣ .Γ, ΝΑΚΟΥ Λ., ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ Μ., ΝΙΚΟΛΑΡΕΪΖΗΣ Δ., ΜΠΑΡΛΑΣ Τ., ΠΑΝΣΕΛΗΝΟΣ Α., ΠΑΠΑΔΑΚΗ Σ., ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ Μ., ΠΑΡΑΣΧΟΣ ΚΛ., ΠΕΤΣΑΛΗΣ Θ., ΣΕΦΕΡΗΣ Γ., ΣΤΑΥΡΟΥ ΤΑΤ., ΤΕΡΖΑΚΗΣ ΑΓΤ., ΤΣΑΚΟΣ Κ., ΦΩΤΙΑΔΗΣ Δ., ΧΑΡΗΣ Π., ΧΑΤΖΙΝΗΣ Γ., ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ ΑΙΜ.

... από το διαδίκτυο

Η δασκάλα των ισπανικών εξηγούσε στην τάξη της ότι στα ισπανικά, αντίθετα από τα ελληνικά, τα ουσιαστικά διαθέτουν δύο μόνον γένη, αρσενικό και θηλυκό.

«Το σπίτι» π.χ. είναι θηλυκό: "la casa" ενώ «το μολύβι» είναι αρσενικό: "el lapiz".

Ένας μαθητής ρώτησε «τι γένους είναι το "computer" ;». Η δασκάλα, αντί να δώσει την απάντηση, χώρισε την τάξη σε δύο τμήματα –«αρσενικό» και «θηλυκό»– και τους ζήτησε να αποφασίσουν μόνοι τους αν το "computer" πρέπει να είναι γένους αρσενικού ή θηλυκού. Κάθε τμήμα έπρεπε να δώσει τέσσερις λόγους για να αιτιολογήσει την απάντησή του.

Το «αρσενικό» τμήμα αποφάσισε ότι το "computer" θα έπρεπε οπωσδήποτε να είναι γένους θηλυκού ('la computadora'), διότι:

1. Κανείς άλλος εκτός από το δημιουργό του δεν αντιλαμβάνεται τη λογική του.
2. Η ιδιαίτερη γλώσσα που χρησιμοποιεί για να επικοινωνεί με άλλα computers είναι ακατανόητη από οποιονδήποτε άλλον.
3. Ακόμα και τα πιο ασήμαντα λάθη παραμένουν στην κεντρική μνήμη για πιθανή μελλοντική χρήση, και
4. Μόλις δεσμευτείς μαζί του βρίσκεις να ξοδεύεις το μισό σου μισθό σε εξαρτήματα.

Το «θηλυκό» τμήμα εν τούτοις κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το "computer" πρέπει να είναι γένους αρσενικού ('el computador'), διότι:

1. Προκειμένου να κάνει κανείς οτιδήποτε μ' αυτό πρέπει πρώτα να το ανάψει.
2. Διαθέτει καταχωρημένη πολλή πληροφορία, αλλά δεν μπορεί να σκεφτεί μόνο του.
3. Ο σκοπός του είναι να σε βοηθά να λύσεις προβλήματα, αλλά τις περισσότερες φορές το πρόβλημα είναι αυτό το ίδιο, και
4. Μόλις δεσμευτείς με κάποιο, αντιλαμβάνεσαι ότι αν περιμένεις λίγο ακόμα, θα μπορούσες να αποκτήσεις ένα καλύτερο μοντέλο.